ବସୁଧା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ କମଲା ଚୌହାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜାନୁଆରୀ 24,1992

[ଲଳିତ ମୋହନ ଶର୍ମା, ଭି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ପି. ଜେଭାନ୍ ରେଡ୍ଡୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡାଘର, ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1972 :

ଧାରା 3 (j), 12 ଏବଂ 30 :

ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଭଡ଼ାଟିଆ-ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅନ୍ୟତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରାଧିକରଣ-ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ଆଧାରରେ ଏକ ବେଦଖଲ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ କି -ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ-ଆବେଦନରେ ପୁନଃ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ କି ।

ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ପରିସରରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ପରିସରରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ଅନ୍ୟତ୍ର ରହୁଥିଲେ, ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କୁ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସହିତ ସହ - ବାଦୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏହି ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ ନେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡାଘର, ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ଜମା କରିସାରିଛନ୍ତି । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସାମିଲ ନକରିଥିବାରୁ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଅଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (j) ରେ 'ଜମି ମାଲିକ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଘରର ମାଲିକଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେପରି ଯାହାଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି, ଯେପରିକି ସାନି ମାମଲାରେ ବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଘରର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟତ୍ର ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଥିଲେ ଯିଏ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଏକ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ପରିସରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏହା ଭଡ଼ାଟିଆ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ଠିକ ନଥିଲା । ଯଦି ସେ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଦିଗରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ବଜାୟ ହୋଇନଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଥିଲେ ଯାହା କରାଯାଇନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲାଟାଇ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । [358 F-H]

2. ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡ଼ାଘର, ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପତ୍ନୀ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପରେ ସ୍ୱାମୀ ଖିଲାପ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଏହି ଦିଗ ସହିତ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବାଦକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନଃ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । [359C-D]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 243/1992 ।

ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 480/1983 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 23.11.1989 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁନୀଲ ଗୁପ୍ତା, ବିକ୍ରମ ନାଥ ଏବଂ ଏଚ. କେ. ପୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମନୋଜ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ କୁମାରୀ ଲଲିତା କୋହଲି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ଆବେଦନ ଆହ୍ଲାବାଦ ସହରର ଏକ କୋଠାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଏହି ଘରଟି ଜି.ଡି. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କର ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ଶ୍ରୀମତୀ ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ମୃତ୍ୟୁ ପରଠାରୁ ଏକମାତ୍ର ମୂଳ ବାଦୀ (ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯାଇଥିବା) ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 6 ଶ୍ରୀମତୀ ସରୋଜିନୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସରୋଜିନୀ ସିହ୍ନା, ଯିଏକି ଆହ୍ଲାବାଦରେ ରହୁନଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପରିଚାଳନା ଅଧୀନରେ ରହିଥିଲା । ଏହି ଘରଟି 1968 ମସିହାରେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ହରପାଲ ସିଂହ ଚୌହାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1978 ମସିହାରେ ହରପାଲ ସିଂହ ଚୌହାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଲାବାଦ ବାହାରେ ବଦଳି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କେତେକ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡ଼ାଘର, ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1972 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 12 (3A) ଅନୁଯାୟୀ ପରିସର ଖାଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ହରପାଲ ସିଂହ ଏହି ମାମଲାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ଚୌହାନ ଏବଂ ସେ ଭଡାଟିଆ ନୁହଁନ୍ତି । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିକାରୀ ତଥା ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ଚୌହାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ମାମଲାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ହରପାଲ ସିଂହ ହେଉଛନ୍ତି ଭଡାଟିଆ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ

ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ସରୋଜିନୀ ସିହ୍ନାଙ୍କୁ ସହ-ବାଦୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ନଦେଇ ହର୍ପାଲ ସିଂଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିଥିବାର କାରଣରେ ଆହ୍ଲାବାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ଯଦିଓ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସରୋଜିନୀ ସିହ୍ନା ବାଦୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ ନକରିବା କାରଣରୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ବଜାୟ ନହେବା ଯୋଗୁଁ କୌଣସି ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପୁଣି ଥରେ ସେହି ସମାନ ଆଳ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଧାରା 12 (3A) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ କମଳା ଚୌହାନ ସେହି ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ଯିଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ଜମା କରିଥିଲେ । ଲଘୁ ବିଭାଗ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରପତି ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଲଘୁ ବିଭାଗ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଡିକ୍ରିକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସରୋଜିନୀ ସିହ୍ନାଙ୍କ ସାମିଲ ନହେବା ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (j) ରେ 'ଜମି ମାଲିକ' ର ସଂଜ୍ଞା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ । ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଘରର ମାଲିକଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସୀମିତ ନୁହେଁ ବରଂ ଆଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବୁଝାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାଙ୍କୁ ଭଡା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଘରର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଆହ୍ଲାବାଦ ବାହାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ହିଁ ଭଡ଼ାଟିଆ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପରିସରରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ଭଡାଟିଆ- ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଠିକ ନଥିଲା । ଯଦି ସେ ଶଶି ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଦିଗକୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ଯାହା କରାଯାଇନଥିଲା, ତାହା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇନଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟା କରି

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

4. ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇ ଶ୍ରୀ ମନୋଜ ସ୍ୱରୂପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଶ୍ରୀମତୀ କମଲା ଚୌହାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ଧରାଯିବା ଉଚିତ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ କାରଣ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ଅଦାଲତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

5. ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱରୂପ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମାମଲାଟି ଖାରଜ ହେବା ଉପଯୁକ୍ତ କାରଣ ଶ୍ରୀମତୀ କମଲା ଚୌହାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ଭଡା ଜମା କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପତ୍ନୀ ପୂର୍ବରୁ ଭଡା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଖିଲାପୀ ରଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୈଷୟିକ ହେବ । ଆମେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଭଲଭାବେ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଏକ ସାଧାରଣ ମାମଲାରେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଯେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଦିଗକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବାଦକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନଃ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

6. ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଗଲା । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।